

Μεγάλη Παρασκευή: Ποιμαντορική εγκύκλιος Μητροπολίτη Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Στην πιο σιωπηλή ημέρα του χρόνου ακούεται το πιο εύγλωττο κήρυγμα και στην πιο πένθιμη στιγμή ακούεται το πιο χαρμόσυνο μήνυμα. Από το ύψος του Σταυρού, στον οποίο τον ανέβασε η κακία και η αγνωμοσύνη των ανθρώπων, αδύναμος και ανήμπορος στα μάτια του κόσμου ο Χριστός αποδεικνύει τη δύναμή του. Αποδεικνύει τη δύναμη της αγάπης του για τον άνθρωπο, χάρη του οποίου θυσιάζεται. Αποδεικνύει ότι η δύναμή του δεν εξαρτάται από την κοσμική εξουσία και ό,τι αυτή επιβάλλει, διότι η δική του δύναμη δεν είναι «εκ του κόσμου τούτου».

Τι και αν ο Πιλάτος τον αποκαλεί στην επιγραφή που έθεσε επί του Σταυρού του ειρωνικά βασιλέα των Ιουδαίων; Ο Χριστός είναι ο βασιλεύς των βασιλευόντων και κύριος των κυριευόντων.

Τι και αν οι αρχιερείς επιχάιρουν, γιατί επέτυχαν να καταδικάσουν σε θάνατο τον Χριστό, ώστε να μην ενοχλούνται από τη διδασκαλία και τα θαύματά του, ώστε να μην ελέγχονται για τις πράξεις και την υποκρισία τους; Ο Ιησούς συνεχίζει και εσταυρωμένος να διδάσκει και να ελέγχει, συνεχίζει και εσταυρωμένος να θαυματουργεί.

Τι και αν οι φαρισαίοι αμφισβητούσαν το δικαίωμά του να συγχωρεί αμαρτίες; Ο Χριστός δεν συγχωρεί απλώς με τη σταύρωσή του τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, αλλά υπόσχεται και στον συσταυρωμένο ληστή, που αναγνωρίζει την αμαρτωλότητά του και ζητά τη συγχώρηση, ότι θα είναι μαζί του αυθημερόν στον παράδεισο.

Ποιμαντορική Εγκύκλιος Μεγάλης Παρασκευής

† ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

έλέω Θεού Έπίσκοπος και Μητροπολίτης

τῆς Ἱερᾶς καὶ Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας

πρὸς τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν

τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Ἐπαρχίας.

«Ἡμεῖς δέ κηρύσσομεν Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν» (1 Κορ. 1.23).

Τι και αν ακόμη και οι μαθητές του φοβισμένοι μένουν μακριά του; Η Μητέρα του και ο ηγαπημένος μαθητής του, ο Ιωάννης, μαζί με τις μαθήτριές του εκπροσωπούν όλους εκείνους που τον πιστεύουν και τον ακολουθούν, όλους εκείνους που πιστεύουν στη Θεότητα και τη δύναμή του.

Τί και ἂν οἱ γραμματεῖς τὸν ἐμπαίζουν λέγοντας «ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι» (Μαρκ. 15.31); Ὁ Χριστὸς γνωρίζει ὅτι θυσιάζεται ἐκουσίως γιὰ νὰ σώσει ἀκόμη καὶ αὐτούς πού δέν τὸν γνωρίζουν.

Τί και ἂν οἱ στρατιῶτες διαμερίζουν τὰ ἱμάτιά του «βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά τίς τί ἄρη» (Μαρκ. 15.24); Ὁ Χριστὸς ἀπλώνοντας τὰ χέρια του ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἐνώνει «τά τό πρὶν διεστῶτα».

Ἡ θεία δύναμη του Χριστοῦ εκφράζεται εὐγλωττα μέσα ἀπὸ τὴ συγχώρηση που παρέχει, εκφράζεται εὐγλωττα μέσα ἀπὸ τὴ σιωπὴ του, εκφράζεται εὐγλωττα μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπη του. Γιατί ποιος ἄλλος θα ἐπέλεγε νὰ τερματίσει τὴ ζωὴ του με ἓναν τόσο ἀδοξο καὶ ἀτιμωτικό θάνατο, ἀν δὲν εἶχε μέσα του τὴ δύναμη τῆς ἀγάπης, ἀν δὲν εἶχε τὴ δύναμη νὰ συγχωρήσει, ἀν δένεῖχε τὴ δύναμη νὰ μὴν ἀντιδράσει καὶ νὰ μὴν διαμαρτυρηθεῖ, ἀλλὰ νὰ υπομείνει μέχρι τέλους, παραδίδοντας με ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό-Πατέρα τὸ πνεῦμα του;

Ενώπιον του Εσταυρωμένου Κυρίου μας γιὰ ἄλλη μία φορὰ φέτος, γιὰ ἄλλη μία φορὰ κάτω ἀπὸ τὴ σκιά τῆς πανδημίας που ἔχει ἀλλάξει τὴ ζωὴ μας, εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴν σταθούμε ἀδιάφοροι, ψυχροὶ καὶ ἀμετανόητοι. Εἶναι ἀνάγκη νὰ αισθανθούμε ὅτι καὶ γιὰ τὶς δικές μας ἀμαρτίες ἀνέβηκε ὁ Χριστὸς στὸν Σταυρό. Εἶναι ἀνάγκη νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι καὶ σε μας προσφέρει τὸν παράδεισό του, ἀν μετανοήσουμε καὶ του ἐξομολογηθούμε τὶς ἀμαρτίες μας.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ νιώσουμε ὅτι καὶ σε μας ἀναφέρεται, ὅταν λέγει στὸν μαθητὴ του «ιδού ἡ μήτηρ σου», ἀν γίνουμε καὶ εμεῖς «ἠγαπημένοι» του. Εἶναι ἀνάγκη νὰ μὴν ἀφήσουμε τὸν εαυτό μας νὰ παρασυρθεῖ ἀπὸ ὅλους ἐκείνους που τὸν χλευάζουν, τὸν ἀμφισβητοῦν, τὸν συκοφαντοῦν καὶ τὸν σταυρώνουν με τοὺς λόγους καὶ τὶς ἐπιλογές τους. Γιατί γιὰ ἐμᾶς που τὸν πιστεύουμε, που εἴμεθα μέλη τῆς Εκκλησίας του, που εἶδαμε τὰ θαύματά του στὴ ζωὴ μας, ὁ Χριστὸς δὲν εἶναι ἓνας

εσταυρωμένος. Είναι ο Εσταυρωμένος για εμάς σωτήρας και λυτρωτής μας. Είναι Αυτός για τον οποίο μπορούμε να διακηρύσσουμε και εμείς μαζί με τον πρωτοκορυφαίο ότι είναι «Θεού δύναμις». Είναι η δική μας δύναμη, στην οποία μπορούμε να αναθέτουμε με εμπιστοσύνη τη ζωή μας και την ελπίδα της σωτηρίας μας. Είναι το πιο εύγλωττο κήρυγμα και το πιο χαρμόσυνο μήνυμα: ο Σταυρός του.

Διάπυρος προς τον δι' ημάς σταυρωθέντα Κύριον ευχέτης

Ο Μητροπολίτης

† Ό Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας Παντελεήμων